

[Poul Hansen (Slagelse).]

er til Raadighed. Jeg tillægger i Virkeligheden saadanne Oplysninger en vis Værdi. Jeg er selvfølgelig paa det rene med, at saadanne Talopgivelser vedrørende Produktionens Størrelse maa tages med et vist Forbehold, idet mange ukendte Faktorer kan spille ind, men paa den anden Side er jeg temmelig sikker paa, at Ejerne og Brugerne af vore Moser sikkert har beregnet, hvor mange Tørv man agter at producere i den nu paabegyndte Sæson.

En saadan Undersøgelse vil desuden kunne besvare det Spørgsmaal, om alle vore anvendelige Tørvemoser nu ogsaa er taget i Brug, og da den højtærede Landbrugsminister, som alt nævnt, har en vis Myndighed paa disse Omraader, vilde saadanne Oplysninger ikke være uden Værdi.

Nu har jeg set, at en Tørveproducentforening har erklæret, at Produktionsvilkårene i Aar var saaledes, at man absolut ikke vilde kunne producere de 4—5 Mill. t Tørv, man havde beregnet. Jeg ved naturligvis ikke, hvor megen Vægt man skal lægge paa en saadan Udtalelse. Det er muligt, man vilde høre det samme, selv om Statstilskuddet til denne Produktion var sat yderligere i Vejret. Men man maa dog formode, at naar den højtærede Landbrugsminister gennem sine Undersøgelser og Forhandlinger med Producenterne er kommet til det Resultat, at 5 Kr. pr. t ud over de 60 pCt. af 1946s Produktion vilde være passende, kan der ikke være noget reelt Grundlag for en Udtalelse som den her nævnte, og jeg synes i hvert Fald, man maa protestere mod en saadan Adfærd, hvis Prisen skulde bevirke, at Tørveproduktionen bliver betydelig mindre. Jeg er naturligvis ikke i Stand til at afgøre, om den fastsatte Pris er den rigtige — det skal jeg villigt erkende. Ogsaa her vil det sikkert vise sig, at Forholdene kan være højt forskellige. Man vil sikkert kunne paavise Moser, hvor Produktionen har givet Underskud, medens man paa den anden Side vil kunne paavise Moser, som har givet et stort Overskud. En enkelt Tørveproducent, som jeg har talt med, har over for mig nævnt, at han sidste Aar paa en Produktion af ca. 7000 t har tjent ca. 30 000 Kr., og at han var godt tilfreds med det Resultat. Dette

har yderligere bestyrket mig i min Opfattelse: at det ikke kan være Prisen, der er noget galt med.

Hvad Produktionen af Brunkul angaar, er jeg særdeles tilfreds med, at den højtærede Minister har nævnt, at han vil søge at faa en endnu større Produktion i Gang end den, man havde sidste Aar, da man fremstillede ca. 2,3 Mill. t. Jeg husker meget vel, at den højtærede Minister, da vi sidst diskuterede dette Brændselsproblem, hævdede, at Afsætnings- og Transportforholdene havde spillet en afgørende Rolle i Forbindelse med den Produktion, man ikke fik i Gang sidste Efteraar. Men med de bitre Erfaringer, der nu er gjort i den Vinter, der er gaaet, maa man formentlig kunne faa overvundet sely store Vanskeligheder paa de Omraader, jeg her har nævnt.

Endelig vil jeg gerne gentage, hvad jeg tidligere har peget paa: Skulde der ikke være Mulighed for, inden Vinteren paa ny sætter ind, at faa overført en Del af de mange Brunkul, som produceres ovre i Lejerne, til Sjælland, hvorefter de kunde fordeles til Industrien og Kommunerne? Det er nu engang ikke noget uvigtigt Spørgsmaal. Vi saa sidste Vinter, at der var adskillige Brunkul i Jylland, som formentlig kunde have været anvendt her paa Sjælland, saafremt man i Tide havde sørget for at faa dem transporteret hertil.

Jeg vil endvidere gerne spørge, hvordan det ligger med Afsætningsgarantien. Jeg forstod paa den højtærede Minister, at man nu ogsaa vilde give en Garanti for Salget af Brunkul. Gælder en saadan Garanti ogsaa det Formbrændsel, som ligeledes bliver produceret i stor Udstrækning? Hvis det ikke er Tilfældet, vil jeg spørge, om man ikke overvejer noget i den Retning, saaledes at der ogsaa her kan faas en vis Garanti.

Det næste store Spørgsmaal bliver saa selve Fordelingen. Det er givet, at det, der først og fremmest interesserer Befolkningen, er, hvordan det kommer til at ligge med fast Brændsel, der til syvende og sidst er baade det billigste og det bedste. Om der her bliver 10, 15 eller 20 hl til hver Lejlighed, er man vel ikke paa nærværende Tidspunkt i Stand til at sige, men hvis de foretagne Undersøgelser og Opgørelser nu giver til Resultat, at man ogsaa i den kommende